Asoka 07

Vua A Dục (Asoka)

Asoka 07

Vietnamese, with Unicode Times font

Asoka: Cuộc đời và sự nghiệp của vua A-dục

Tuyển tập

Trường ca KALINGA

Trúc Thiên

-ooOoo-

Chỉ có sự chiến thắng của Đạo Pháp mới thực là một cuộc chiến thắng vô thượng; ai ai cũng nhờ cuộc chiến thắng ấy mà được an cư lạc nghiệp.

Hộ pháp Chuyển luân vương

Đại đế A DỤC

-ooOoo-

Lời mở đầu

Ngày kia, trên đường du hóa, Phật gặp một cậu bé con nhà trâm anh ngồi giữa đường nhồi đất nặn đồ chơi giả làm thành trì sông núi. Cậu bé đem hết thành trì cúng dường cho Phật và nguyện sau nầy sẽ thống trị muôn dân, gồm thâu thiên hạ. Phật nhận lời nguyện, và báo trước kiếp sau cậu sẽ làm Chuyển Luân Vương tích cực hộ trì pháp Phật.

Quả nhiên, với nguyện lực tinh tấn ấy, lối 200 năm sau, sau khi Phật nhập Niết bàn, cậu bé ngày xưa thoát sanh làm hoàng tử, tên A Dục (Asoka), lên ngôi năm 273 trước TL, chinh phục toàn thể chư hầu bằng sắt và máu mà làm chúa tể cõi Diêm Phù.

Tám năm sau, nhà vua đánh xứ KALINGA, một nước nhỏ nằm bên vịnh Bengale hiện nay. Bị chống trả bất ngờ, nhà vua ra lịnh tàn sát. Kết quả: 10 muôn quân địch bị giết, 15 muôn khác bị cầm tù, vài mươi muôn thường dân khác chết lần chết mòn sau đó.

Nhưng, mầu nhiệm thay, hồi loa chiến thắng vừa rúc lên là nhà vua đột ngột hồi tâm và sám hối mà trở về với Phật. Ngài tuyên bố: Chỉ có đạo từ bi mới chinh phục được lòng người.

Tự đó, và từ trung tâm KALINGA, phát động khắp trong nước, khắp ngoài nước, những đợt truyền giáo hùng hậu không cùng, tung hoành như vũ bão. Nhà vua còn cho hai con là Đại đức Mahinda và công chúa Singhamiha xuất ngoại qua Tích Lan hoằng pháp, mang theo ba tạng kinh và một chồi bồ đề, nay vẫn còn. Ngài trùng tu lại các Phật tích, xây khắp xứ 84.000 thánh tháp thờ ngọc Xá Lợi, mở cuộc kết tập kinh điển lần thứ ba, ký hiệp ước năm năm ở Cận Đông để truyền bá pháp Phật, v.v...

Nếu không có vị Chuyển Luân Vương siêu việt ấy thì khuôn mặt của Phật giáo chắc không thể được rạng rỡ như hiện nay, nhứt là sau thế kỷ thứ VI Phật giáo Ấn Độ bị càn quét khỏi quê nhà, nhưng Phật giáo hải ngoại vẫn còn đó, khắp nẻo lưu vong, đủ vững mạnh để thừa truyền mối đạo.

-ooOoo-

I. Bạo chúa A Dục

1

Kalinga! Kalinga!

Kalinga ngày nào một bãi trường sa!

và giáo và gươm, và hịch truyền loa rúc

và ngựa và người, và chiến xa chen chúc

dưới gầm trời sát khí nghẹn mây đen

và A Dục Vương lẫm liệt giữa rừng tên

trên bạch tượng nghiêng mình xoay ngọn kiếm

xua hết máu xương vào vòng hỗn chiến

Tiếng vọng:

« dừng tay lại bớ Đại Vương

« tiền thân hẹn có Chuyển Luân Vương hội nầy

2

và ngút trời lửa dậy đốt mông mênh

và thành trôi trong sóng máu bập bềnh

loang loáng chiếu gươm trần loe ánh đuốc

ngựa dày lên voi nghiến bước

xe chồm lên xác cày qua

người gục dưới người sõng sượt

máu đùn lên máu oan gia

giữa màn đêm u uất giục hồi loa

Tiếng vọng:

« dừng tay lại bớ Đại Vương

« tiền thân hẹn có Chuyển Luân Vương hội nầy

3

Kalinga! Kalinga!

Kalinga ngày nào một bãi tha ma!

người ta hỏi nhau: nước còn hay mất?

người ta hỏi nhau: ai còn ai mất?

ôi tử sĩ mười muôn vùi nghiêng liệm sấp

sài lang ơi, xin nhận lấy thịt da

xương trắng đó đùn lên từng nấm đất

hồn phiêu tám nẻo gió mưa nhòa

ôi tử sĩ mười muôn vùi nghiêng liệm sấp

đêm nghe quỉ rú dưới trăng tà

bầy quạ đói từ đâu về tới tấp

từng tử thi thâu dọn bãi trường sa

từng mảnh thịt xóa đi niềm ô nhục

hỡi ơi -- người chiến thắng Kalinga -- !

Tiếng vọng:

«quay đầu lại bớ Đại Vương

«tiền thân hẹn có Chuyển Luân Vương hội nầy

4

Kalinga! Kalinga!

Kalinga ngày nào lởm chởm bóng tù xa chuyển về đâu

-- đâu cũng là địa ngục --

những hình hài dở thú dở người ta

ôi những tù xa ...

rồi những tù xa ...

bánh chuyển vồng lên tang tóc

bánh chuyển đèo theo oan gia

bánh chuyển về đâu hì hục

-- pháp trường hay hỏa ngục? --

chuyển về đâu những tội ác của can qua

chuyển về đâu những hiện thân của ô nhục

hỡi ai -- người chiến thắng Kalinga --?

Tiếng vọng:

« dừng tay lại bớ Đại Vương

« tiền thân hẹn có Chuyển Luân Vương hội nầy

-ooOoo-

II. Chuyển luân vương A Dục

1

Kalinga! Kalinga!

Kalinga ngày nào Máu Lửa hóa Sen Toà!

Kalinga, lau đi dòng nước mắt

hỏi làm chi ai còn ai mất

bạo chúa giờ đâu?

đây chỉ có Chuyển Luân Vương

bạo chúa là ai?

đây chỉ có đau thương

đây chỉ có một tâm hồn ray rứt

quằn quại giữa muôn niềm đau ấm ức

Vương gục đầu cắn lệ nuốt trong sương

Vương suốt một đời ngang dọc ngọn trường thương

uy vũ lệch nghiêng trời đất

đầu lâu rắc nẻo biên cương

mà hôm nay

khi chiến thắng hồi loa vừa ngây ngất

níu xương máu vút trời lên chất ngất

Vương gục đầu cắn lệ nuốt trong sương

và chùa xa chuông vẳng tiếng du dương ...

mà tiếng vọng cứ triền miên trong gió rít

như giục giã như chan hòa như quấn quít

như nức lên từ giữa khối hư không

hồn ai kêu ơi ới giữa mông lung

như chuỗi máu nhiểu dài trong bóng tối
Vương ngắm đôi tay: tay đầm những máu
Vương ôm hồn gục xuống giữa hoang vu
và chùa xa chuông vẳng tiếng vi vu ...
đầu gục trên niềm hối tiếc
tay buông nhẹ hết triều nghi
chắp lại một lời tha thiết :
« Con nguyền sám hối qui y
« gươm giáo đó sẽ là chuông là tượng
« thân tâm này sẽ là bát là y
« con thành kính dưng lên niềm tin tưởng
« trên khung đời tạc lại nét từ bi
«Nam Mô Thích Ca Mâu Ni ! »
2
« đây : chồi Bồ Đề
« đây : ngọc Xá Lợi
« đây : Ba Tạng Pháp Bửu Pa Li
« trẫm cung kính trao về chư Đại Đức
« đây : Muôn đời Thông Điệp của Từ Bi
« xin hãy lên đường hoằng pháp
« khung đời tô lại nét huyền vi
« mặt người tạc lại niềm u hiển
« tâm người khơi lại ánh vô vi
« đâu đâu chẳng hồn mơ từng tia nắng mỏng?
« đâu đâu chẳng môi khát từng giọt từ bi?
« Nam Mô Thích Ca Mâu Ni!»
rồi từng đoàn người đi ...
rồi từng đoàn người đi...
đi từ thành Kalinga
kinh đô của Ánh Sáng

đi từ hồn Asoka
nguồn lửa của Từ Bi
đạo theo đoàn khất sĩ
kinh theo nẻo vân du
hành trang : một bình bát
võ khí : một lòng tu
đốt lên từng ngọn đuốc
kéo qua cõi Diêm phù
đường đi dầu có vi vu
núi rừng dầu có hoang vu
truông đèo dầu bao chớn chở
sông ngòi dầu bao trắc trở
hiểm nguy dầu khắp nẻo chắn đường tu
nhưng Sứ Giả của Như Lai có bao giờ nhũn bước?
nhưng Chiến Sĩ của Tình Thương có bao giờ lỗi ước?
hào quang khoác áo chinh phu
... và Pháp Phật tràn lan như sóng nước
và Bồ Đề bóng ngả mát mười phương
từ kinh kỳ ra hải ngoại
nối liền lục địa với trùng dương
pháp nào là chẳng Pháp Phật?
tâm nào là chẳng Tâm Thương?
tung ra thì đạo mở muôn đường
khép lại thì bặt từng mảy bụi
ai ngàn xưa mở núi
ai ngàn sau hành hương
thấy chăng trong nhịp hoằng dương
bóng Người Hộ Pháp lồng khuôn Phật đà?
tuần Phật Đản 2509
-ooOoo-

Chân thành cám ơn Tỳ kheo Pháp Nhiên đã gửi tặng phiên bản vi tính

(Bình Anson, tháng 9, 2001)

[Trở về trang Thư Mục]

updated: 22-03-2002

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.